

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide: ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumine

Hagejad leiavad, et taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine ei ole riigiabi, sest sellega ei eraldata riigi ressursse ega loobuta riigi ressurssidest. Taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine ei ole samuti valikuline. Lisaks ei moonuta see konkurentsi ega kahjusta kaubandust siseturul.

2. Teine väide: ELTL artikli 108 lõike 3 rikkumine

Kui vastupidi hagejate seisukohale peaks tegemist olema riigiabiga, ei oleks kostja siiski tohtinud hagejate arvates kohustada riigiabi vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 3 tagasi nõudma. Nimelt ei ole taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine uus abi, kuna kostja kiitis juba 2002. aastal heaks sellele eelnenud peamistes aspektides sisuliselt samasuguse korra.

3. Kolmas väide: ELTL artikli 107 lõike 3 rikkumine

Lisaks leiavad hagejad, et otsus rikub ELTL artikli 107 lõiget 3 ja usalduse kaitse põhimõtet. Kostja ei oleks tohtinud hinnata asjaolusid alles 28. juunil 2014 avaldatud keskkonna- ja energiaalaste riigiabi suuniste alusel. Selle asemel oleks tulnud kohaldada 2008. aastal avaldatud suuniseid. 2008. aasta suuniste alusel ei oleks saanud kostja jõuda mingile muule seisukohale kui see, et väidetav riigiabi oli siseturuga kooskõlas.

4. Neljas väide: ELTL artikli 108 lõike 1 rikkumine

Lõpuks leiavad hagejad, et kostja rikkus nii õiguskindluse põhimõtet kui ka ELTL artikli 108 lõiget 1, kuna ta tegi vaidlusaluse otsuse uut riigiabi puudutavas menetluses. Kuna kostja oli heaks kiitnud 2012. aasta taastuenergiaseadusele eelneva korra, oleks ta pidanud tegema otsuse olemasoleva riigiabi menetluses, mitte uut riigiabi puudutavas menetluses.

2. märtsil 2015 esitatud hagi – International Management Group versus komisjon

(Kohtuasi T-110/15)

(2015/C 138/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: International Management Group (Brüssel, Belgia) (esindajad: *solicitor* M. Burgstaller ja *barrister* E. Wright)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) 6. veebruari 2015. aasta otsus THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287, millega keelduti andmast juurdepääsu teatavatele dokumentidele vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele; ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud oma kohustust põhjendada taotletud dokumentidele juurdepääsu lubamisest keeldumist, tuginedes kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse üldisele eeldusele.
2. Teine väide, et dokumentide avaldamise vastu on olemas ülekaalukas üldine huvi.
3. Kolmas väide, et kostja ei selgitanud, miks eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse kaitse takistab taotletud dokumentidele osalise juurdepääsu lubamist.
4. Neljas väide, et kostja rikkus hageja õigust heale haldusele.

6. märtsil 2015 esitatud hagi – Proforec versus komisjon

(Kohtuasi T-120/15)

(2015/C 138/85)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Proforec Srl (Recco, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Durazzo, M. Mencoboni e G. Pescatore)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud komisjoni 13. jaanuari 2015. aasta määrus (EL) nr 2015/39 põhjustel, mis on esitatud hagi ja millele siin viidatakse täies ulatuses;
- tühistamise järgselt võtta kõik vajalikud meetmed kaitstud geograafilise tähise „Focaccia di Recco col formaggio” kustutamiseks kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrist;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt. Käesoleva hagi rahuldamata jätmise korral – mida küll ei tuleks teha –, palub hageja, et mõlemad pooled kannaksid ise oma kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja on seisukohal, et vaidlustatud rakendusmäärus takistab tal *de facto* oma toote turustamise jätkamist, kuigi ta oli registreeritud kaubamärkide omanik tükk aega enne komisjonile kaitsetaotluse esitamist ning kuigi on selge ja ei ole vaidlustatud asjaolu, et hageja turustab õiguspäraselt oma toodet Euroopa Liidus alates 2006. aastast, st juba viis aastat.

Hagi põhjendamiseks tugineb hageja viiele väitele.

1. Esimene väide, mis puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012, põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, lk 1), rikkumist
 - Hageja väidab, et vaidlustatud määruse sätteid, mis puudutavad selle jõustumist, et näe ette mingit üleminekuperioodi laovarudest ja pakendist lahtisaamiseks.